

Orthodox Church in America
DIOCESE OF THE MIDWEST

Thursday, 2 May 2024
Great and Holy Thursday
№. 80

АРХІПАСТИРСЬКЕ ПОСЛАННЯ
ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННІШОГО ДАНИЇЛА
АРХІЄПІСКОПА ЧИКАЗЬКОГО І СЕРЕДНЬОГО ЗАХОДУ

У СВІТЛИЙ І РАДІСНИЙ ПРАЗНИК ПАСХИ - 5 ТРАВНЯ 2024 РОКУ

**Возлюблені духовенство, монашество та вірні Богом береженої
Єпархії Чикаго та Середнього Заходу:**

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

У темряві ночі між Великою Суботою та Пасхою, наші єпархіальні громади, приєднавшись до родини, друзів і гостей, будуть підтримувати давню традицію, коли ми обходимо наші храми, наслідуючи вірних жінок-мироносиць. У темряві ночі вони прямували до Господньої гробниці. Вони щойно були свідками жахливих подій минулого тижня, коли їхнього Господа і Вчителя зрадили, несправедливо звинуватили, жорстоко побили і розіп'яли, а Його святе тіло потім поклали в позичену гробницю.

Коли вони почали свою подорож до гробниці, ранок ще не настав і темрява ночі ще огортала їх, немов підкреслюючи темряву їхнього глибокого горя і смутку. Справді, їхні сльози минулих днів ще сумно течуть; вони були сповнені горя, приголомшені всім тим, свідками чого вони стали. Їхнє горе посилюється страхом і тривогою. З чим вони зіткнуться, коли прийдуть до гробниці? Чи будуть солдати, що стоять на сторожі, переслідувати чи арештовувати їх? Чи буде там релігійна влада, щоб насміхатись і глузувати з них? Вони також стурбовані тим, як вони відкотять величезний камінь від гробниці, щоб вони могли увійти і дати своєму Господу належне поховання. Їхні кроки сповільнені важкими мішками прянощів і глечиками мирра та олії, які вони несуть із собою. І вони кажуть між собою: "Хто відвалить нам камінь від дверей гробу?" (Марка 16:3).

Коли ці вічно вірні учениці-жінки йшли дорогою до гробниці, їхні серця були засмучені, а розум був стривожений додатковим викликом - важким надгробним каменем. В цей час камінь для них був символом і реальністю кінця життя і місії Ісуса. Він був похований, замкнений у темряві за величезним каменем --- і те ж саме відбувалось з їх надією. Той, Хто прийшов у світ, щоб спасти грішників і проголошував милість і любов до всіх народів, не зустрів милості. Той, Хто звільнив грішників від

тягаря їхніх гріхів і осуду, був засуджений нести тягар хреста. Їхній Господь і Вчитель, який звільнив жінку, спійману на перелюбі, від жахливої смерті через побиття камінням, тепер лежав за тим великим каменем, Його тіло стиснуте плащаницею. Вага того каменя, непереборної перешкоди, важко тиснула на серця цих вірних жінок. Він не лише блокував доступ до тіла їхнього Вчителя, він також представляв кінець їхніх мрій і сподівань, кінець майбутнього життя, обіцяного їм їхнім Вчителем.

Однак їхнє горе і тривоги були зняті з них, коли вони завершили свою подорож милосердя і служіння і прийшли до гробниці, бо "...вони підвели очі свої, і бачать, що камінь відвалений; був же він дуже великий" (Марка 16:4).

Мої дорогі доньки і сини, іноді ми опиняємося дуже обтяженими і відчуваємо той самий тягар на наших серцях, який відчували Святі Жінки- Мироносиці. Іноді тягар життєвих турбот душить наше життя і гасить нашу надію. Іноді нас гнітить страх і жаль, а також наша власна гордіня і впертість. Усі ми стикаємося з тягарем і вагою надгробних каменів, які позбавляють нас інтуїзму, енергії і повноти життя. Ми відчуваємо це у втраті наших близьких і друзів, у щоденних страхах і невдачах, які стримують нас від звершення того доброго, на яке ми сподіваємося, від нашого власного відчуття неспроможності чи негідності. Ми стикаємося з цим тягарем у вазі самозаглиблення, яка вбиває наше бажання виражати справжню надію і любов. Коли ми переживаємо ці та багато інших видів труднощів і викликів у житті, як жінки біля гробниці, ми запитуємо себе: "Хто відвалить камінь від гробу?"

У ті ранні ранкові години Святі Мироносиці, несучи той важкий тягар у своїх серцях у найтемніший момент свого життя, дали нам дивовижний урок, бо, "побачивши, що камінь відвалений", вони увійшли до гробниці. "І, ввійшовши до гробу, побачили там юнака, що сидів праворуч, одягненого в білу одягу; і жахнулися вони. А він промовляє до них: Не бійтеся! Ви шукаєте Ісуса Назарянина, Розіп'ятого. Він Воскрес, Його тут немає. Ось місце, де Його поклали. Але йдіть, скажіть ученикам Його і Петрові, що Він іде в Галилею попереду вас, - там Його ви побачите, як Він вам говорив" (Марка 16:5-7).

В ту мить вони усвідомили, що темрява, яка їх огорнула, тепер перетворилася на світло. Вони дізналися, що смерть зруйнувала смерть і відновила життя. Так само, як і під час публічного служіння Господа, вони тепер стали свідками прояву могутньої сили Божої, торжества світла над темрявою і життя над смертю. Вони запитували: "Хто відвалить камінь?" І дізналися, що це Господь Бог відвалив той камінь назавжди. Навіть зараз, коли ми збираємося святкувати Господню перемогу над гріхом і смертю, Він піднімає камені, які обтяжують наші серця, щоб надія знову могла народитися в наших серцях. Тому, як і Святі жінки, підведемо й ми свої очі до Нього.

Возлюблені, Господь наш Ісус Христос є нашою Пасхою. Він є Тим, Хто перетворює темряву світу на світло і підносить нас від темряви гріха і смерті та підносить нас із Собою у сяйво Свого Царства. Святкуючи цю Пасху, підведемо наші очі, "дивлячись на Ісуса, на Начальника й Виконавця віри, Який замість радості, що була перед Ним, перетерпів хрест, не звертаючи уваги на сором, і возсів праворуч престолу Божого" (Євреїв 12:2). Зосередьмо свій погляд на Господі що воскрес, Тому, Хто веде нас

від темряви до світла, від смерті до життя. Звернімо свій погляд на Бога Життя - тоді жоден тягар не обтяжуватиме нас, жоден камінь не стримуватиме радості життя у Христі, жодна могила не замкне нас в обіймах відчаю. Підведімо свої очі до Воскреслого Спасителя і попросімо, щоб сила Його переможного воскресіння відвалила будь-яке каміння, яке нас гнітить чи стримує. Підведімо свої очі до Нього, Господа і Подателя Життя, і рухаймося вперед з впевненістю, що вічне життя, яке Він здобув для нас, вже присутнє серед нас.

Возлюблені брати і сестри, надсилаю вам свою любов та сердечні вітання у це світле і славне свято. Нехай усі ми, не обтяжені гріхом і смутком, радіємо у Світлі й Житті, які дав нам Розіп'ятий і Воскреслий Спаситель. Будьте впевнені в моїх молитвах за вас і всіх ваших рідних, коли ми святкуємо радість цього великого Дня Перемоги, а також протягом наступних Сорока Днів.

З любов'ю у Воскреслому Господі,

A handwritten signature in blue ink that reads "Daniel". The signature is written in a cursive, flowing style.

ДАНИЇЛ

Архієпископ Чиказький та Середнього Заходу